

«Ρεματτική»: «Τις πταίει» για την τραγωδία στην Εύβοια;

[Τάσος Σαραντής](#)

Αυτό που κυρίως έφταιξε ώστε να σημειωθεί μια ακόμη τραγωδία, όπως αυτή στην Εύβοια, είναι η έλλειψη πολιτικής βούλησης και αποφάσεων που θα σώσουν τους ανθρώπους και τη φύση από τις πλημμύρες, τις φωτιές και άλλες καταστροφές (που δύσκολο να τις ονομάσει κανείς «**φυσικές**»). Αποφάσεις ανεξάρτητες από πολιτικό κόστος, ψηφοθηρία, εξυπηρέτηση οικονομικών/εργολαβικών συμφερόντων, διατήρηση των λόμπι ανάμεσα σε δημόσιο-μελετητές-εργολάβους, τονίζουν σε ανακοίνωσή τους οι Φορείς και Κινήσεις για την Προστασία των Ρεμάτων, «**Ρεματτική**».

Σύμφωνα με τη «**Ρεματτική**», «επειδή δεν πρέπει να θρηνήσουμε άλλα θύματα, επειδή δε θέλουμε να καταλήξουμε να προσευχόμαστε στον θεό για τη σωτηρία μας από τις υποτιθέμενες «**θεομηνίες**», επειδή δεν πρέπει να κυριαρχήσει η αντίληψη ότι για όλα φταίνε οι πολίτες και για τίποτα οι κυβερνώντες (φωτιές, πλημμύρες, εξάπλωση covid κ.λπ.), θα πρέπει κατά τόπους αλλά και όλοι μαζί να <<**απαιτήσουμε**>>:

Για τα ποτάμια και τα ρέματα:

α) Απομάκρυνση όλων των αυθαιρέτων ή «**νόμιμων**» κατασκευών μέσα και γύρω από τα ρέματα σε επαρκή απόσταση που θα προσδιοριστεί από την οριοθέτησή τους.

Οι αλλαγές στις κλιματολογικές συνθήκες επιβάλλουν σε κάθε κυβέρνηση που θέλει να προστατέψει την ανθρώπινη ζωή να μη «**χαϊδεύει τα αυτιά**» πολιτών που εύλογα θέλουν να προστατέψουν τα σπίτια τους, αλλά δεν γνωρίζουν ότι παραμένοντας στις περιοχές αυτές θα βάλουν σε κίνδυνο τόσο τα σπίτια τους όσο και τις ζωές τους.

Με απαλλοτριώσεις όσων κατέχουν «**νόμιμες**» άδειες και καθαιρέσεις αυθαιρέτων (με παράλληλη θέσπιση μέτρων αποκατάστασης των αποδεδειγμένα οικονομικά ευπαθών ομάδων) θα πρέπει όλες οι κατασκευές να απομακρυνθούν, δίνοντας τον απαραίτητο χώρο στα ρέματα για πλημμύρα ακόμη και 1000ετίας. Το κόστος των απαλλοτριώσεων θα είναι άπαξ. Αντίθετα, το κόστος των εκ των υστέρων αποζημιώσεων πληγέντων και

αποκατάστασης δημόσιων υποδομών, διαρκώς θα επαναλαμβάνεται με παράλληλη διακινδύνευση της ζωής των πολιτών.

β) Να σταματήσουν οι εγκιβωτισμοί ρεμάτων γιατί δεν προστατεύουν, αντίθετα αυξάνουν τις πιθανότητες καταστροφικών πλημμυρών όπως της Εύβοιας και της Μάνδρας.

Διαχρονικά στην Ελλάδα κυβερνήσεις, δήμοι και περιφέρειες υπόσχονται **«αντιπλημμυρικά έργα»**. Τα **«αντιπλημμυρικά»** είναι πάντοτε εγκιβωτισμοί που εξυπηρετούν εργολαβικά συμφέροντα και εξασφαλίζουν ψήφους με την υπόσχεση της νομιμοποίησης αυθαιρέτων ή της μη κατεδάφισής τους.

Οι προδιαγραφές με τις οποίες γίνονται τα επονομαζόμενα **«αντιπλημμυρικά»** έργα είναι για εξασφάλιση της ομαλής απορροής του νερού για πλημμύρα 50ετίας. Στις περιπτώσεις μεγαλύτερης πλημμύρας, π.χ. 300ετίας όπως ήταν η Μάνδρα και η Εύβοια, τα εγκιβωτισμένα ρέματα όχι μόνο δεν προστατεύουν κανέναν αλλά η υπερχείλισή τους είναι δεκάδες φορές πιο ορμητική και καταστροφική από ότι αν υπερχείλιζε ένα φυσικό/μη εγκιβωτισμένο ρέμα.

γ) Να σταματήσουν τα αποσπασματικά έργα σε διάφορα σημεία των ρεμάτων (κλασικές μικροεργολαβίες, π.χ. άρσης καταπτώσεων πρανών). Είναι πάντα εργολαβικά, αντιπεριβαλλοντικά, χωρίς μελέτες και περιβαλλοντική αδειοδότηση και πάντοτε μεταφέρουν το **«πρόβλημα»** από ένα σημείο του ρέματος σε ένα άλλο (ανάντη ή κατάντη).

Αντ' αυτών να γίνουν μελέτες ολόκληρης της υδρολογικής λεκάνης των ρεμάτων από ομάδες μελετητών (με αναζήτηση Know-how από τα πανεπιστήμια στο εσωτερικό, αλλά και στο εξωτερικό που υπάρχει ανάλογη εμπειρία), με μοναδικό στόχο σημειακές παρεμβάσεις, εφόσον αυτό κριθεί απαραίτητο, και με μεθόδους **«Διαχείρισης Κινδύνου με Φυσικά Μέσα (NFM)»** και **«οικο-μηχανικής/bioengineering»**.

δ) Οριοθετήσεις ρεμάτων με κριτήριο την ασφάλεια των πολιτών και την περιβαλλοντική προστασία των ρεμάτων ως οικοσυστημάτων, τέτοιες ώστε οι οριογραμμές να ταυτίζονται κατά το δυνατό με τις οριογραμμές της ιστορικής τους κοίτης. Να σταματήσουν οι οριοθετήσεις όπως γίνονται σήμερα, με καθαρά οικονομικά κριτήρια (αποδέσμευση δημόσιων εκτάσεων που ανήκουν στα ρέματα για οικιστική ανάπτυξη και επενδύσεις). Οι φυσικές πλημμυρικές ζώνες των ρεμάτων και ποταμών πρέπει να συμπεριλαμβάνονται στις γραμμές οριοθέτησης και να απαγορεύεται οποιαδήποτε δόμηση σε αυτές γιατί λειτουργούν ως

ζώνες εκτόνωσης των πλημμυρικών φαινομένων και σώζουν τις περιοχές που βρίσκονται κοντά στις εκβολές τους.

Το ίδιο ισχύει και με τις εκβολές των ποταμών όπου οποιαδήποτε στένωση από ανθρώπινες παρεμβάσεις λειτουργεί σαν τάπα στην ελεύθερη απορροή του νερού προς τη θάλασσα.

Για τα δάση και τους ορεινούς όγκους:

α) Έργα ορεινής υδρονομίας με φυσικά υλικά από τις δασικές υπηρεσίες για συγκράτηση νερού, εδάφους, σπόρων και φερτών υλικών στα ορεινά, με παράλληλη επιτήρηση και ελεγχόμενη επισκεψιμότητα, ώστε να διασφαλίζεται η φυσική αναγέννηση των καμένων αλλά και η προστασία των υγείων δασών.

Ειδικά σε καμένες περιοχές τα έργα αυτά πρέπει να πραγματοποιούνται άμεσα και κατόπιν μελέτης μέσα στον πρώτο χρόνο από τη φωτιά και πριν από τις μεγάλες βροχές.

β) Αναβάθμιση, οικονομική στήριξη και στελέχωση των δασικών υπηρεσιών με στόχο την υλοποίηση όλων των παραπάνω, την υποστήριξη των υπηρεσιών πυροπροστασίας και τη γενικότερη προστασία του δασικού πλούτου της χώρας μας.

γ) Απαγόρευση οποιασδήποτε δόμησης και εκμετάλλευσης σε καμένες δασικές εκτάσεις και εκτός οριοθετημένων οικισμών.

Για την κλιματική αλλαγή:

α) Προστασία του περιβάλλοντος με κατάργηση των πρόσφατα ψηφισθέντων αντιπεριβαλλοντικών νόμων Χατζηδάκη (4685/2020) και Οικονόμου (4688/2020), που ανοίγουν τον δρόμο στην καταστροφή του φυσικού πλούτου της χώρας (βουνά, δάση, ποτάμια/ρέματα, ακτές, προστατευόμενες περιοχές) προς εξασφάλιση πρόσκαιρων οικονομικών συμφερόντων στο όνομα της **«ανάπτυξης»**.

β) Σταμάτημα όλων των αντιπεριβαλλοντικών έργων που βρίσκονται σε εξέλιξη (εγκιβωτισμοί ρεμάτων, εγκατάσταση ΑΠΕ και εξορύξεις σε περιβαλλοντικά ευαίσθητες περιοχές, τουριστικές επενδύσεις σε παρθένες περιοχές (π.χ. Ερημίτης) ή περιοχές που θα μπορούσαν να μετατραπούν σε πνεύμονες πρασίνου (π.χ. Ελληνικό).

γ) Μέτρα αποκατάστασης του περιβάλλοντος όπου έχει ήδη θιγεί από **«φυσικές»** καταστροφές, έργα ή ανεξέλεγκτη δόμηση (δασικές και παραρεμάτιες εκτάσεις, περιβαλλοντικά ευαίσθητες περιοχές, Μάτι-Κόκκινο Λιμανάκι, Εύβοια κ.λπ.).

δ) Αναβάθμιση και στελέχωση των δασικών υπηρεσιών, των Φορέων Διαχείρισης Προστατευόμενων Περιοχών, της Πυροσβεστικής Υπηρεσίας και όλων των υπηρεσιών που μπορούν να συμβάλουν στην

προστασία του περιβάλλοντος, την αποκατάσταση της οικολογικής ισορροπίας και την επίβλεψη των όποιων προστατευτικών μέτρων.

«Χρειαζόμαστε λύσεις με πλήρη αλλαγή πλεύσης στα θέματα διαχείρισης των ρεμάτων, των δασών, του περιβάλλοντος και είμαστε πρόθυμοι να συμβάλλουμε σε αυτό. Πρέπει να σταματήσουμε να μαχόμαστε ενάντια στη φύση αλλά να την ακούσουμε, να τη σεβαστούμε και να συμπλεύσουμε μαζί της ως αναπόσπαστο κομμάτι της, αν θέλουμε η ανθρωπότητα να έχει μέλλον», καταλήγει η «Ρεματτική».

Πηγή:syspeirosiaristeronmihanikon.blogspot.com